

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

T/1589. számú

törvényjavaslat

**a Magyar Köztársaság és a San Marino Köztársaság között
a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelemadók területén
tárgyú Egyezmény kihirdetéséről**

**Előadó: Dr. Matolcsy György
nemzetgazdasági miniszter**

Budapest, 2010. november

2010. évi ..... törvény

a Magyar Köztársaság és a San Marino Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelemadók területén tárgyú Egyezmény kihirdetéséről

1. §

Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Magyar Köztársaság és a San Marino Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén tárgyú Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.

2. §

Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

3. §

Az Egyezmény hiteles magyar és angol nyelvű szövege a következő:

„EGYEZMÉNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A SAN MARINO KÖZTÁRSASÁG

KÖZÖTT

A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL A JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Köztársaság és a San Marino Köztársaság, a továbbiakban a „Szerződő Államok” attól az óhajtól vezérelve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelemadók területén és a tágabb együttműködés keretében a két állam közötti gazdasági kapcsolatok szabályozott fejlődését erősítsék, az alábbiak szerint állapodtak meg:

1. cikk SZEMÉLYI HATÁLY

Ez az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. cikk

AZ EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓK

1. Ez az Egyezmény azokra a jövedelemadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy annak helyi hatóságai vetnek ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelemadónak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, illetve a jövedelem részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek és fizetések teljes összege utáni adókat, valamint a tőke értéknövekedésének adóját.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezményt alkalmazni kell, még akkor is, ha ezeket adólevonás útján szedik be:

a) San Marino esetében:

az általános jövedelemadó, amelyet kivetnek

- i) természetes személyekre;
- ii) jogi személyekre és egyéni vállalkozókra

(a továbbiakban: „san marinó-i adó”)

b) Magyarország esetében:

- i) a személyi jövedelemadó;
- ii) a társasági adó;

(a továbbiakban: „magyar adó”).

4. Az Egyezményt alkalmazni kell minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet ezen Egyezmény aláírásának napja után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást az adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. cikk

ÁLTALÁNOS MEGHATÁROZÁSOK

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

- a) a „San Marino” kifejezés a San Marino Köztársaságot és földrajzi értelemben használva a San Marino Köztársaság területét jelenti;
- b) a „Magyarország” kifejezés a Magyar Köztársaságot és földrajzi értelemben használva a Magyar Köztársaság területét jelenti;
- c) az „egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezések, a szövegösszefüggésnek megfelelően, Magyarországot vagy San Marinót jelentik;

- d) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és bármely más személyi egyesülést;
- e) a „társaság” kifejezés bármely jogi személyt vagy egyéb olyan jogalanyt jelent, amely az adóztatás szempontjából a jogi személyekkel azonos módon kezelendő;
- f) a „vállalkozás” kifejezés bármely üzleti tevékenység végzésére vonatkozik;
- g) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;
- h) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Államban tényleges üzletvezetési hellyel rendelkező vállalkozás által üzemeltetett hajó vagy légi jármű által végzett bármely szállítást jelent, kivéve, ha a hajót vagy a légi járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;
- i) az „állampolgár” kifejezés a következőt jelenti:
  - (i) bármely természetes személyt, aki az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik;
  - (ii) bármely jogi személyt, személyegyesítő társaságot, egyesülést vagy egyéb olyan jogalanyt, amely ezt a jogállását az egyik Szerződő Államban hatályos jogszabályokból nyeri;
- j) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőt jelenti:
  - (i) San Marino esetében a Pénzügyminisztériumot;
  - (ii) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;
- k) az „üzleti tevékenység” kifejezés magában foglalja a szabad foglalkozás és más önálló jellegű tevékenység végzését.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által bármely időpontban történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek – ha a szövegösszefüggés mást nem kíván – olyan jelentésük van, mint amit ennek az államnak a jogszabályaiban az adott időpontban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer, ennek az államnak az adójogszabályaiban foglalt meghatározások az irányadók ennek az államnak az egyéb jogszabályaiban foglalt meghatározásokkal szemben.

4. cikk **BELFÖLDI ILLETŐSÉGŰ SZEMÉLY**

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, üzletvezetési helye, bejegyzési helye vagy bármely más hasonló ismérv

alapján adóköteles, beleértve az államot és annak bármely helyi hatóságát. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben az államban kizárólag az ebben az államban lévő forrásokból származó jövedelem alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

- a) csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét államban rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);
- b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;
- c) amennyiben mindkét államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;
- d) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében egy személy, amely más mint egy természetes személy, mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, csak abban az államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. cikk **TELEPHELY**

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

- a) az üzletvezetés helyét,
- b) a fióktelepet;
- c) az irodát;
- d) a gyártelepet;
- e) a műhelyt; és
- f) a bányát, az olaj- és a földgázkutató, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más helyet.

3. Az építési terület, az építkezési, szerelési vagy beszerelési munkálat telephelyet keletkeztet, de csak ha 12 hónapnál tovább tart.

4. E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephelynek”:

- a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása, kiállítása vagy kiszolgáltatása céljára;
- b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljára;

- c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;
- d) állandó üzleti hely fenntartása, kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;
- e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kisegítő jellegű tevékenységet folytassanak;
- f) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az a)–e) pontokban említett tevékenységek bármely kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kisegítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy – kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezése alkalmazandó – egy vállalkozás számára tevékenykedik és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van, amellyel ott rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

6. Egy vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben az államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. cikk

INGATLAN VAGYONBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyontól szerez (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet), megadóztatható ebben a másik államban.

2. Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyon fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, az állatállományt és a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos berendezéseket, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékeként járó változó vagy állandó kifizetésekhez való jogot; hajók, belvízi hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy hasznosításának bármely más formájából származó jövedelemre is alkalmazandók.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. cikk **VÁLLALKOZÁSI NYERESÉG**

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik államban, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephelye útján üzleti tevékenységet fejt ki, akkor mindkét Szerződő Államban azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló feltételek mellett, és teljesen függetlenként tartana fenn üzleti kapcsolatot azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben foglalt elvekkel.

5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.

6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknél a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. cikk **HAJÓZÁS ÉS LÉGIFORGALOM**

1. Az a nyereség, amely hajóknak vagy légi járműveknek a nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származik, csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

2. Ha egy hajózási vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye egy hajó fedélzetén van, úgy e hely abban a Szerződő Államban lévőnek tekintendő, amelyikben a hajó hazai kikötője fekszik, vagy ilyen hazai kikötő hiányában abban a Szerződő Államban, amelyikben a hajó üzemben tartója belföldi illetőségű.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

9. cikk **KAPCSOLT VÁLLALKOZÁSOK**

1. Amennyiben

- a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy
- b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá – és adóztat meg ennek megfelelően –, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett állam vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik állam megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni jelen Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. cikk **OSZTALÉK**

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is megadóztatható, és annak az államnak a jogszabályai szerint, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha

azonban az osztalék haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

- a) az osztalék bruttó összegének 0 százalékát, ha a haszonhúzó egy olyan társaság (a nem adóköteles személyegyesítő társaság kivételével), amely az osztalékot fizető társaság tőkéjében legalább 25 százalékos közvetlen részesedéssel bír;
- b) az osztalék bruttó összegének 5 százalékát, ha a haszonhúzó egy olyan társaság (a nem adóköteles személyegyesítő társaság kivételével), amelynek az osztalékot fizető társaság tőkéjében kevesebb mint 25 százalékos közvetlen részesedése van;
- c) az osztalék bruttó összegének 15 százalékát minden más esetben.

A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozások alkalmazási módját.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

3. E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, „élvezeti” részvényekből vagy „élvezeti” jogokból, bányarészjegyekből, alapítói részvényekből vagy más nyereségből való részesedést biztosító jogokból – kivéve a hitelköveteléseket – származó jövedelmet, valamint olyan más társasági jogokból származó jövedelmet jelent, amelyet annak az államnak az adózási jogszabályai, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbánás alá vetnek.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik államban lévő telephelyhez kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. cikk **KAMAT**

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelynek haszonhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, csak ebben a másik államban adóztatható.

2. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való

részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat, de nem foglalja magában a 10. cikkben említett jövedelmet. E cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni büntető terhek nem tekintendők kamatnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

4. Ha a kamatot fizető személy és a hasznhúzó közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a hasznhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. cikk **JOGDÍJ**

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelynek hasznhúzója a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, csak ebben a másik államban adóztatható.

2. E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés bármely olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, ideértve a szoftvert, a filmalkotást és a rádió- vagy televízió közvetítésre szolgáló felvételeket, szerzői jogának, bármilyen szabadalomnak, védjegynek, formatervezési vagy más mintának, tervnek, titkos formulának vagy eljárásnak hasznosításáért vagy hasznosítási jogáért, valamint ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért ellenértékként kapnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

4. Ha a jogdíjat fizető személy és a hasznhúzó, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege azon hasznosításhoz, joghoz vagy információhoz mérten, amiért fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető és hasznhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. cikk
ELIDEGENÍTÉSBŐL SZÁRMAZÓ NYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a 6. cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik államban.
2. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által olyan részvények vagy hasonló érdekeltségek elidegenítése révén elért nyereség, amelyek értékének több mint 50 százaléka közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban fekvő ingatlanvagyonból ered, ebben a másik Államban megadóztatható.
3. Az e cikk 2. bekezdésében nem említett egyéb nyereség, amely olyan ingó vagyon elidegenítéséből származik, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban levő telephelye üzleti vagyonának része, beleértve az ilyen telephelynek (önmagában vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből származó nyereséget, megadóztatható ebben a másik államban.
4. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók és légi járművek, vagy az ilyen hajók és légi járművek üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.
5. Az 1., 2., 3. és 4. bekezdésekben nem említett bármely vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. cikk
MUNKAVISZONYBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

1. A 15., 17., 18. és 19. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy munkaviszonyra tekintettel kap, csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott díjazás megadóztatható ebben a másik államban.
2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett államban adóztatható, ha:
  - a) a kedvezményezett a másik államban nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot az adott adóévben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül, és
  - b) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik államban, és
  - c) a díjazást nem a munkaadónak a másik államban lévő telephelye viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett munkáért kapott díjazás megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyikben a hajót vagy légi járművet üzemeltető vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

15. cikk

IGAZGATÓK TISZTELETDÍJA

Az igazgatók tiszteletdíja és más hasonló kifizetések, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának tagjaként kap, megadóztatható ebben a másik államban.

16. cikk

MŰVÉSZEK ÉS SPORTOLÓK

1. Tekintet nélkül a 7. és 14. cikkek rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész, vagy zeneművész vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ebben a másik államban.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7. és a 14. cikkek rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti.

3. Tekintet nélkül e cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e cikkben említett jövedelem mentes az adó alól abban a Szerződő Államban, amelyikben az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejti, feltéve, hogy ezen tevékenységet jelentős részben ennek az államnak vagy a másik államnak a forrásaiból támogatják, vagy a tevékenységet a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás alapján végzik. Ebben az esetben a jövedelem csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a művésznak vagy a sportolónak illetősége van.

17. cikk

NYUGDÍJAK

1. A nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek korábbi munkavégzésre tekintettel fizetnek, csak abban az államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül e cikk 1. bekezdésének rendelkezéseire, a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam ennek az államnak egy kötelező nyugdíjrendszere alapján fizet, csak abban az államban adóztatható.

18. cikk **KÖZSZOLGÁLAT**

1. a) A fizetések, bérek és más hasonló díjazások, kivéve a nyugdíjat, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy annak helyi hatósága fizet természetes személynek, az ezen államnak vagy hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az államban adóztathatók.
- b) Ezen fizetések, bérek és más hasonló díjazások azonban csak a másik Szerződő Államban adóztathatók, ha a szolgálatot ebben a másik államban teljesítették, és a természetes személy ebben az államban olyan belföldi illetőségű személy, aki:
  - (i) ennek az államnak az állampolgára; vagy
  - (ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az államban belföldi illetőségű személlyé.

2. Az egyik Szerződő Állam vagy annak helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetett fizetésekre, bérekre és más hasonló díjazásokra a 14., 15. és 16. cikkek rendelkezései alkalmazandók.

19. cikk **TANÁROK, OKTATÓK ÉS KUTATÓK**

1. Az a tanár, oktató vagy kutató, aki az egyik Szerződő Államot meglátogatja, attól az időponttól számított két évet meg nem haladó időszakra, amikor először látogatja meg ezt a Szerződő Államot kizárólag az ebben a Szerződő Államban lévő egyetemen, főiskolán vagy más elismert kutató intézetben vagy más felsőoktatási intézményben tanítás vagy kutatás vagy felsőfokú tanulmány folytatása céljából, és aki közvetlenül ezen látogatás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy volt, az elsőként említett Szerződő Államban mentes az adó alól az ilyen tanításért, tanulmányért vagy kutatásért kapott díjazás után.

2. Ennek a cikknek az előző rendelkezései nem alkalmazandók az olyan díjazásra, amelyet a tanár, az oktató vagy a kutató kutatás folytatásáért kap, ha a kutatást elsődlegesen egy meghatározott személy vagy személyek egyéni haszna érdekében végzik.

20. cikk **TANULÓK ÉS IPARI ÉS KERESKEDELMI TANULÓK**

Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanulók, gyakornokok vagy ipari és kereskedelmi tanulók kapnak ellátásukra, tanulmányi vagy képzési célokra, akik közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak, vagy jelenleg is azok, és akik az elsőként említett államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodnak, nem adóztathatók meg ebben az államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az államon kívüli forrásból származnak.

21. cikk **EGYÉB JÖVEDELEM**

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol is keletkeznek, csak ebben az államban adóztathatók.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelmen kívüli jövedelemre, ha az ilyen jövedelemnek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki és a jog vagy vagyoni érték, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

22. cikk **A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSE**

1. Amennyiben az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható a másik Szerződő Államban, az elsőként említett állam a 2. és 3. bekezdésben foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet az adó alól.

2. Amennyiben az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtétteleket élvez, amelyek a 10. cikk rendelkezései szerint megadóztathatók a másik Szerződő Államban, az elsőként említett állam lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik az ebben a másik államban megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely az ebből a másik államból származó ilyen jövedelemtéttelekre esik.

3. Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem mentesül az adó alól ebben az államban, ez az állam mindazonáltal ennek a belföldi illetőségű személynek a fennmaradó jövedelme utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

4. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmére, ha a másik Szerződő Állam az Egyezmény rendelkezéseit alkalmazva az ilyen jövedelmet mentesíti az adó alól, vagy az ilyen jövedelemre a 10. cikk 2. bekezdésének rendelkezéseit alkalmazza.

23. cikk **EGYENLŐ ELBÁNÁS**

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vethetők a másik Szerződő Államban olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik állam állampolgárai azonos körülmények között – különös tekintettel a belföldi illetőségre – alá vannak vagy alá lehetnek

vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. cikk rendelkezéseire, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hontalan személyek egyik Szerződő Államban sem vethetők olyan adóztatásnak vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az adott állam állampolgárai azonos körülmények között – különös tekintettel a belföldi illetőségre – alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyét ebben a másik államban nem lehet kedvezőtlenebb adóztatás alá vetni, mint ennek a másik államban azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyeknek a polgári jogállás vagy családi kötelezettségek alapján adózási célból olyan személyi kedvezményeket, mentességeket és levonásokat nyújtson, amelyeket a saját belföldi illetőségű személyeinek nyújt.

4. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetett kamat, jogdíj és más kifizetések az ilyen vállalkozás adóköteles nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett vonhatók le, mintha azokat az elsőként említett államban belföldi illetőségű személy részére fizették volna, kivéve, ha a 9. cikk 1. bekezdésének, a 11. cikk 4. bekezdésének vagy a 12. cikk 4. bekezdésének rendelkezései alkalmazandók.

5. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethetők az elsőként említett államban olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az elsőként említett állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

6. E cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra alkalmazandók.

24. cikk **KÖLCSÖNÖS EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS**

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg ezen Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek az államoknak a belső jogszabályai által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű, vagy ha ügye a 23. cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adóztatáshoz vezető intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze azzal a céllal, hogy elkerüljék

az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezményvel. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket vagy kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással, beleértve egy saját magukból vagy képviselőikből álló közös bizottságot, abból a célból, hogy az előző bekezdések értelmében egyetértésre jussanak.

25. cikk **INFORMÁCIÓCSERE**

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai tájékoztatni fogják egymást a jelen Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy a Szerződő Államok vagy azok helyi hatóságai által kivetett, bármilyen fajtájú vagy megnevezésű adóra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához és érvényesítéséhez előreláthatóan fontos információról, amennyiben az ezek alapján való adóztatás nem ellentétes az Egyezményvel. Az információcsere az 1. és a 2. cikk nem korlátozza.

2. A Szerződő Államnak az 1. bekezdés alapján kapott bármely információt ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az ennek az államnak a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfednie, amelyek az 1. bekezdésben említett adók megállapításával vagy beszedésével, ezek érvényesítésével és a vonatkozó peres eljárással, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával vagy a fentiek felügyeletével foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok az információt csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban az információt nyilvánosságra hozhatják.

3. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, mintha valamelyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy:

- a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedést hozzon;
- b) olyan információt nyújtson, amely az egyik vagy másik Szerződő Állam jogszabályai szerint, vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;
- c) olyan információt nyújtson, amely bármely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást fedne fel, vagy amelynek felfedése sértené a közrendet.

4. Ha az egyik Szerződő Állam a jelen cikknek megfelelően információt kér, a másik Szerződő Állam saját információszerezési intézkedéseit alkalmazza a kért információ megszerzése érdekében, még akkor is, ha a másik Államnak az információra saját adóügyi

céljaira nincs szüksége. A megelőző mondatban foglalt kötelezettségre a 3. bekezdés korlátozásai vonatkoznak, de ezek a korlátozások semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információhoz nem kapcsolódik hazai érdeke.

5. A 3. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben nem értelmezhetők úgy, hogy a Szerződő Állam számára megengedik az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információ banknak, más pénzintézetnek, kijelölt személynek vagy képviselői vagy bizalmi minőségben eljáró személynek áll rendelkezésére, vagy mert az egy személyben lévő tulajdonosi érdekeltségre vonatkozik.

26. cikk **DIPLOMÁCIAI ÉS KONZULI KÉPVISELETEK TAGJAI**

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai vagy konzuli képviselők tagjait a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön egyezmények rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

27. cikk **AZ EGYEZMÉNY ALKALMAZÁSA KÜLÖNLEGES ESETEKBEN**

Ez az Egyezmény nem értelmezhető úgy, hogy megakadályozza az egyik Szerződő Államot abban, hogy az adó kijátszásának vagy az adó elkerülésének megakadályozásáról szóló hazai jogszabályt alkalmazza.

Ha az előző rendelkezés kettős adóztatáshoz vezet, az illetékes hatóságok a 24. cikk 3. bekezdése szerint konzultálnak egymással arról, hogy hogyan lehet a kettős adóztatást elkerülni.

28. cikk **HATÁLYBALÉPÉS**

Ez az Egyezmény a mindkét Szerződő Állam által diplomáciai úton adott, a megerősítéshez szükséges hazai eljárásuk teljesítéséről szóló értesítések közül a későbbinek a napján lép hatályba. Az Egyezmény rendelkezései alkalmazandók:

- a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelemre;
- b) az egyéb jövedelemadók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adóévre kivethető adókra.

29. cikk FELMONDÁS

Ez az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Bármelyik Szerződő Állam diplomáciai úton felmondhatja az Egyezményt – a hatálybalépésétől számított 5 évnél nem korábban –, a felmondásról szóló értesítésnek a naptári év vége előtt legalább hat hónappal történő adásával. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

- a) a forrásnál levont adók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelemre;
- b) az egyéb jövedelemadók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely adóévre kivethető adókra.

Ennek hitelül az e célból kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két példányban, Rómában 2009. szeptember 15. napján magyar, olasz és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

a Magyar Köztársaság nevében

a San Marino Köztársaság nevében

(aláírások)

JEGYZŐKÖNYV

a Magyar Köztársaság és a San Marino Köztársaság közötti, a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről szóló Egyezményhez.

A Magyar Köztársaság és a San Marino Köztársaság közötti, a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény mai napon történő aláírásakor a következő kiegészítő, az Egyezmény szerves részét képező rendelkezésekben állapodtak meg.

Megállapodás jött létre arról, hogy

1. Az Egyezmény rendelkezései nem akadályozzák meg az Európai Közösség és San Marino Köztársaság közötti Megállapodás alkalmazását, amely a Brüsszelben, 2004. december 7-én aláírt, a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK tanácsi irányelvben meghatározott szabályokkal egyenértékű rendelkezéseket biztosít.

2. A 3. cikk 1. bekezdésének e) pontja tekintetében San Marinó-ban a trust-ot jogi személyként kezelik az adózás szempontjából abban az esetben és csak olyan terjedelemben, amilyenben az ilyen trust alanya a san marinó-i jövedelemadósnak.

3. Az Egyezmény alkalmazásában a „tényleges üzletvezetés helye” az a hely, ahol a vállalkozás vezérigazgatója és más felső vezetők a vállalkozás egésze napi munkájának irányítására vonatkozóan a tevékenységüket rendszeresen végzik. Amennyiben a tényleges üzletvezetés helyét ezen az alapon nem lehetett meghatározni, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

4. Az 5. cikk 2. bekezdése tekintetében a „telephely” kifejezés magában foglalhatja a szervert.

5. A 8. cikk tekintetében a hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség magában foglalja:

- a) a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek személyzet nélküli bérléséből származó nyereséget;
- b) a konténerek használatából vagy bérléséből származó nyereséget, amennyiben ez a nyereség eseti és másodlagos jellegű a hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó egyéb nyereség tekintetében.

6. A 25. cikk tekintetében:

Ha ennek az Egyezménynek alapján a belső jognak megfelelően személyes adatok cseréjére kerül sor, az egyes Szerződő Államokban a hatályos jogszabályoknak alávetve az alábbi kiegészítő rendelkezéseket kell alkalmazni:

- a) Az adatfogadó hatóság ezen adatokat csak a megjelölt célra használhatja fel és az adatszolgáltató hatóság által előírt feltételeknek megfelelően.
- b) Az adatfogadó hatóság kérésre köteles az adatszolgáltató hatóságot értesíteni az átadott adatok felhasználásáról és azok által elért eredményekről.
- c) Személyes adatok csak a felelős hatóságok részére szolgáltatathatók. Egyéb hatóságnak való átengedésük csak az adatszolgáltató hatóság előzetes engedélyével lehetséges.
- d) Az adatszolgáltató hatóság biztosítani köteles, hogy az átadandó adatok pontosak, és hogy szükségesek és arányosak azzal a céllal, amelyre átadásra kerülnek. Tiszteletben kell tartani minden, az alkalmazandó belső jog által előírt adatszolgáltatási tilalmat. Ha kiderül, hogy pontatlan, illetve olyan adatok kerültek átadásra, amelyeket nem kellett volna átadni, erről a fogadó hatóságot késedelem nélkül értesíteni kell. A fogadó hatóság köteles az ilyen adatokat késedelem nélkül kijavítani vagy törölni.
- e) Kérelemre az érintett személyt informálni kell a vele kapcsolatban átadott adatokról, és a felhasználásról, amelyre az ilyen adatokat át kell adni. Ezt az információt nem kötelező szolgáltatni, ha összességében kiderül, hogy a visszatartásához fűződő közérdek erősebb, mint az érintett személy abbéli érdeke, hogy azt megkapja. Minden egyéb tekintetben az érintett személynek azt a jogát, hogy a rá vonatkozó létező

adatokról tájékoztatást kapjon annak a Szerződő Államnak a belső joga szabályozza, amelynek a fennhatósága alá tartozó területen az információszolgáltatásra irányuló kérelem benyújtásra került.

- f) Az adatfogadó hatóság saját törvényeinek megfelelően visel felelősséget bármely olyan személy vonatkozásában, aki jogtalanul szenved kárt az ebben az Egyezményben foglalt adatszere alapján való adatszolgáltatás eredményeként. A kárt szenvedett személy tekintetében a fogadó hatóság nem hozhatja fel mentségére védekezésként azt, hogy a kárt az adatszolgáltató hatóság okozta.
- g) Ahol az adatszolgáltató hatóság belső joga különös rendelkezéseket tartalmaz az átadott személyes adatok törlésére vonatkozóan, ez a hatóság ennek megfelelően tájékoztatja az adatfogadó hatóságot. Ezekre a jogi rendelkezésekre tekintet nélkül, az átadott személyes adatokat törlik, amint többé nem szükségesek arra a célra, amire átadásra kerültek.
- h) Az adatszolgáltató és adatfogadó hatóságok kötelesek hivatalos nyilvántartást vezetni a személyes adatok átadásáról és fogadásáról.
- i) Az adatszolgáltató és adatfogadó hatóságok kötelesek hatékony intézkedéseket hozni az átadott személyes adatok védelmére az illetéktelen hozzáféréssel, megváltoztatással és nyilvánosságra hozatallal szemben.

7. Magyarország kinyilvánítja, hogy a jelen Megállapodás nem befolyásolja azokat a kötelezettségeket, amelyek Magyarország európai uniós tagságából fakadnak.

Ennek hitelül az e célból kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak ezt a Jegyzőkönyvet aláírták.

Készült két példányban, Rómában 2009. szeptember 15. napján magyar, olasz és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

a Magyar Köztársaság nevében

a San Marino Köztársaság nevében

(aláírások)

CONVENTION
BETWEEN THE REPUBLIC OF HUNGARY
AND
THE REPUBLIC OF SAN MARINO
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Republic of Hungary and the Republic of San Marino, hereunder the “Contracting States”, wishing to conclude a Convention for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and to strengthen the disciplined development of economic relations between the two States in the framework of greater cooperation, have agreed the following:

Article 1
PERSONS COVERED

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2
TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply, even if collected through a withholding tax, are:
  - a) in the case of San Marino:

the general income tax which is levied:
    - (i) on individuals;
    - (ii) on bodies corporate and proprietorships (hereunder referred to as “San Marino tax”);
  - b) in the case of Hungary:
    - (i) the personal income tax;
    - (ii) the corporate tax;

(hereunder referred to as “Hungarian tax”).

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their respective taxation laws.

Article 3 GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
  - a) the term “San Marino” means the Republic of San Marino, and, when used in a geographical sense it means the territory of the Republic of San Marino;
  - b) the term “Hungary” means the Republic of Hungary, and, when used in a geographical sense it means the territory of the Republic of Hungary;
  - c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean, as the context requires, Hungary or San Marino;
  - d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
  - e) the term “company” means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
  - f) the term “enterprise” applies to the carrying on of any business;
  - g) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
  - h) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise that has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
  - i) the term “national” means:
    - (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;
    - (ii) any legal person, partnership, association or other entity deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
  - j) the term “competent authority” means:
    - (i) in the case of San Marino, the Ministry of Finance;
    - (ii) in the case of Hungary, the Minister of Finance or his authorised representative;
  - k) the term “business” includes the performance of professional services and of other activities of an independent character.
2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4
RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
  - a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
  - b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
  - c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
  - d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5
PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” includes especially:
  - a) a place of management;
  - b) a branch;
  - c) an office;
  - d) a factory;
  - e) a workshop; and
  - f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than 12 months.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
  - b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
  - c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
  - d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
  - e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
  - f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.
  6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.
  7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and

other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of a permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8
SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.
3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9
ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where
  - a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
  - b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10
DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
  - a) 0 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership that is not liable to tax), which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;
  - b) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership that is not liable to tax), which holds directly less than 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;
  - c) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares, “jouissance” shares or “jouissance” rights, mining shares, founders’ shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident through a permanent establishment situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company’s undistributed profits to a tax on the company’s undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

2. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures, but does not include income dealt with in Article 10. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.
3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
4. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.
2. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work, including software, cinematograph films and recordings for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
4. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13
CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or comparable interests deriving more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
3. Gains, other than those dealt with in paragraph 2 of this Article, from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.
4. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14
INCOME FROM EMPLOYMENT

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
  - a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the tax year concerned, and
  - b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
  - c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic may

be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise which operates the ship or aircraft is situated.

Article 15 DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or the supervisory board of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 16 ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Article 7 and 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, income mentioned in this Article shall be exempt from tax in the Contracting State in which the activity of the entertainer or sportsman is exercised provided that this activity is supported in a considerable part out of public funds of this State or of the other State or the activity is exercised under a cultural agreement or arrangement between the Contracting States. In such a case, the income is taxable only in the Contracting State of which the artiste or the sportsman is a resident.

Article 17 PENSIONS

1. Pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, pensions and other similar remuneration paid by a Contracting State under the provisions of a mandatory pension scheme of that State shall be taxable only in that State.

Article 18
GOVERNMENT SERVICE

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
  - (i) is a national of that State; or
  - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. The provisions of Articles 14, 15 and 16 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a local authority thereof.

Article 19
PROFESSORS, TEACHERS AND RESEARCHERS

1. A professor, teacher or researcher who visits one of the Contracting States for a period not exceeding two years reckoned from the date he first visits that Contracting State for the sole purpose of teaching or carrying out research or advanced study at a university, college or other recognised research institute or other establishment for higher education in that Contracting State and who was immediately before that visit a resident of the other Contracting State shall be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State on any remuneration for such teaching, research or study.

2. The preceding provisions of this Article shall not apply to remuneration which a professor, teacher or researcher receives for conducting research if the research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 20
STUDENTS AND BUSINESS APPRENTICES

Payments which a student or business trainee or apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21
OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

Article 22
ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Where a resident of a Contracting State derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the other Contracting State, the first-mentioned State shall, subject to the provisions of paragraphs 2 and 3, exempt such income from tax.
2. Where a resident of a Contracting State derives items of income which, in accordance with the provisions of Article 10, may be taxed in the other Contracting State, the first-mentioned State shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in that other State. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such items of income derived from that other State.
3. Where in accordance with any provision of the Convention income derived by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.
4. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income derived by a resident of a Contracting State where the other Contracting State applies the provisions of the Convention to exempt such income from tax or applies the provisions of paragraph 2 of Article 10 to such income.

Article 23
NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.
3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 4 of Article 11, or paragraph 4 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.
5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 24
MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Convention.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 25

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
  - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
  - b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
  - c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).
4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 26

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 27

APPLICATION OF THE CONVENTION IN SPECIAL CASES

This Convention shall not be interpreted to mean that a Contracting State is prevented from applying its domestic legal provisions on the prevention of tax evasion or tax avoidance. If the foregoing provision results in double taxation, the competent authorities shall consult each other pursuant to Article 24 paragraph 3 on how to avoid double taxation.

Article 28

ENTRY INTO FORCE

This Convention shall enter into force on the date of the latter of the notifications through diplomatic channels by both Contracting States of the completion of their domestic procedures of ratification necessary for its entry into force. The provisions of the Convention shall have effect:

- a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force;
- b) in respect of other taxes on income, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force.

Article 29

TERMINATION

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention not earlier than 5 years from its entry into force, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of the calendar year. In such event, the Convention shall cease to have effect:

- a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following that in which the notice is given;
- b) in respect of other taxes on income, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following that in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, duly authorised to this end, have signed this Convention.

Done in duplicate at Rome, on 15/09/2009, in the Hungarian, Italian and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Republic of Hungary

For the Republic of San Marino

PROTOCOL

to the Convention between the Republic of Hungary and the Republic of San Marino for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income.

When signing today the Convention between the Republic of Hungary and the Republic of San Marino for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income, the following additional provisions forming integral part of this Convention have been agreed upon.

It is understood that:

1. The provisions of the Convention shall not prevent the application of the Agreement between the European Community and the Republic of San Marino providing for measures equivalent to those laid down in Council Directive 2003/48/EC on taxation of savings income in the form of interest payments signed at Brussels on 7 December 2004.
2. With respect to paragraph 1, point e) of Article 3, in San Marino a trust shall be treated as a body corporate for tax purposes where and only to the extent in which such trust is subject to San Marino income tax.
3. For the purposes of this Convention the term “place of effective management” means the place where the chief executive officer and other senior executives of the enterprise usually carry on their activities governing the day-by-day work of the whole enterprise. If the place of effective management could not be determined on this basis, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

4. With respect to paragraph 2 of Article 5, a “permanent establishment” shall include a server.

5. With respect to Article 8, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall include:

- a) profits deriving from the bareboat charter of ships and aircraft operated in international traffic;
- b) profits deriving from the use or letting of containers where such profits are occasional and secondary in respect of other profits deriving from the operation of ships or aircraft in international traffic.

6. With reference to Article 25:

If in accordance with domestic law personal data are exchanged under this Convention, the following additional provisions shall apply subject to the legal provisions in effect for each Contracting State:

- a) The receiving agency may use such data only for the stated purpose and shall be subject to the conditions prescribed by the supplying agency.
- b) The receiving agency shall on request inform the supplying agency about the use of the supplied data and the results achieved thereby.
- c) Personal data may be supplied only to the responsible agencies. Any subsequent supply to other agencies may be effected only with the prior approval of the supplying agency.
- d) The supplying agency shall be obliged to ensure that the data to be supplied are accurate and that they are necessary for and proportionate to the purpose for which they are supplied. Any bans on data supply prescribed under applicable domestic law shall be observed. If it emerges that inaccurate data or data which should not have been supplied have been supplied, the receiving agency shall be informed of this without delay. That agency shall be obliged to correct or erase such data without delay.
- e) Upon application the person concerned shall be informed of the supplied data relating to him and of the use to which such data are to be put. There shall be no obligation to furnish this information if on balance it turns out that the public interest in withholding it outweighs the interest of the person concerned in receiving it. In all other respects, the right of the person concerned to be informed of the existing data relating to him shall be governed by the domestic law of the Contracting State in whose sovereign territory the application for the information is made.
- f) The receiving agency shall bear liability in accordance with its domestic laws in relation to any person suffering unlawful damage as a result of supply under the exchange of data pursuant to this Convention. In relation to the damaged person, the receiving agency may not plead to its discharge that the damage had been caused by the supplying agency.

- g) Where the domestic law of the supplying agency contains special provisions for the deletion of the personal data supplied, that agency shall inform the receiving agency accordingly. Irrespective of such law, supplied personal data shall be erased once they are no longer required for the purpose for which they were supplied.
- h) The supplying and the receiving agencies shall be obliged to keep official records of the supply and receipt of personal data.
- i) The supplying and the receiving agencies shall be obliged to take effective measures to protect the personal data supplied against unauthorised access, unauthorised alteration and unauthorised disclosure.

7. Hungary declares that present Convention shall in no way prejudice to the obligations deriving from its membership in the European Union.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Rome, on 15/09/2009, in the Hungarian, Italian and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Republic of Hungary

For the Republic of San Marino

(signatures)”

4. §

(1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény 2. és 3. §-a az Egyezmény 28. Cikkében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) Az Egyezmény, illetve e törvény 2. és 3. §-a hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

(4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az adópolitikáért felelős miniszter gondoskodik.

INDOKOLÁS

A Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) kezdeményezésére San Marino 2000-ben kötelezettséget vállalt arra, hogy adózási szempontból biztosítja belső jogának átláthatóságát és az adóügyekben való teljes körű információcserét.

E követelmények teljesítésével lehetővé vált, hogy a Magyar Köztársaság és a San Marino Köztársaság teljes körű információcserét biztosító kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményt kössön a jövedelemadók területén.

Az egyezmény hatályba lépése, illetve alkalmazása nem érinti az Európai Közösség és a San Marino Köztársaság között a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK tanácsi irányelvben meghatározott szabályokkal egyenértékű rendelkezésekről 2004. december 7-én aláírt megállapodás rendelkezéseinek alkalmazását.

A kétoldalú gazdasági kapcsolatok fejlődését nagymértékben elősegíti a jogilag megfelelően szabályozott gazdasági környezet. Az adóegyezmény megkötése kedvezőbb, áttekinthetőbb gazdasági és jogi hátteret biztosít mindkét állam befektetői számára, így az egyezmény megkötésével a gazdasági kapcsolatok élénkülésére, a tőkebefektetések növekedésére számíthatunk.

A kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények fő célja az adóztatás szabályozása, kiszámíthatóvá tétele a kétoldalú kapcsolatokban. Az egyezmény hatálya a jövedelemadókra terjed ki. Jelentősége, hogy alkalmazásával kizárja a magánszemélyek, illetve vállalkozások jövedelmének kettős adóztatását, oly módon, hogy meghatározza, hogy az egyes jövedelemfajták tekintetében melyik szerződő államnak milyen körben van adóztatási joga.

Az egyezmény a szerződő államok illetékes hatóságai számára megfelelő információcserére nyújt lehetőséget, biztosítja továbbá azt, hogy bármelyik szerződő fél egyeztető eljárás lefolytatását kezdeményezze a másik szerződő államnál, amennyiben úgy látja, hogy a másik állam adóztatása nem felel meg az egyezmény rendelkezéseinek.

Az egyezmény tartalmát tekintve törvényhozási tárgyat érint, ezért a nemzetközi szerződések megkötésének alkotmányos szabályai és a jogalkotás rendjének törvényi előírásai szerint kihirdetésére törvényben van mód.